Parašė Vidas Vilčinskas
Sekmadienis, 07 Liepa 2013 09:18

Man visai nepikta nei ant norvego ar suomio valdininko. Juos suprantu. Ir pavydžiu tos šalies piliečiams. Nes jie be pagrindo savo tautiečių neengia. Ribojimo žuvies pagavimui Jūroje ten nėra. Yra ribojimas tik išvežimui.

Ko negaliu pasakyti apie savo tautiečius.

Ne tiek pikta, kai išduoda svetimi. Jie aiškūs. Labiausiai norėtųsi, kad neišduotų savi. Visiškai aiškios žuvininkystės tarnybos prie ž. ū. ministerijos direktoriaus pavaduotojo Petkaus, žemės ūkio viceministro Šatkausko pozicijos
. Įsiminkite, žvejai mėgėjai šias pavardes. Ir ten, matyt, niekas nesikeis, kol pats žemės ūkio ministras nepasikeis. Ir pavardę reiktų paminėti - Vigilijus Jukna. Įdomu, ar jo pozicija sutampa su auščiau minėtų ponų, ar jis per silpnas, kad juos suvaldytų? Tiek to – jie aiškūs priešai. Tačiau liūdna dėl neprincipingos savų pozicijos.

Skaitau vyriausiojo Lietuvos žvejo p. Vilmanto Graičiūno komentarus spaudai ir net nesistebiu, kad ilgai trukusi kova su versline žūkle Lietuvoje lig šiol nebuvo sėkminga. Kol AM ministras

nepasikeitė. Ministras, o ne vyriausiais Lietuvos žvejys ir ne Mėgėjų Žvejybos Taryba, kuri kartu su p. Vilmantu turėtų inicijuoti mums, mėgėjams palankias įstatymo pataisas parodė iniciatyvą.

Skaitaus birželio paskutinėmis dienomis įvykusio šio dupleto eilinį posėdį ir vėl matau, kad vėl tiek pradėta tiek baigta tuo pačiu – kaip dar labiau užsmaugti tą mėgėją. Kokių dar apribojimų jam sugalvoti. Matau žmones, norinčius būti gerais visiems. Ir verslininkams, ir mėgėjams. Gal net labiau verslininkams... Ir negalinčius savo viduje padėti tam taško. Kažin kiek būtume dar tampęsi, jei to taško nebūtų padėjęs pats ministras.

Pacituosiu p. Vilmantą Graičiūną. Pasak jo, žvejų verslininkų už žuvų ištekliams padarytą žalą negalima bausti tais pačiais įkainiais, kaip ir žvejų mėgėjų. „60 – 80 tūkst. litų bauda įmonei reiškia bankrotą“ – tvirtina Vilmantas . Taip suprantu, kad ponas Vilmantas įsijautė į žvejų verslininkų advokato ir jų finansų analitiko vaidmenis. Tačiau ar taip turėtų elgtis gyvosios gamtos išteklių skyriaus vadovas? Ar ne žuvų ištekliais jis turėtų rūpintis? Dabar gi jis aiškiai demonstruoja, jog kas negalima mėgėjams – tas galima verslininkams. Verslininkai gali pažeidinėti. Jų nebausime todėl, kad jiems nuo to per daug skauda. Kyla klausimas, ar jis kada mastė, ką reiškia 2 tūkstančių litų bauda kaimo žmogui? Gal tai jo trobos kaina? Ir ar ne logiška būtų verslininkams tiesiog pareikšti, kaip pareiškė mėgėjams – „Nepažeidinėkite ir nereiks mokėti“.

Vėl dursiu pirštu į tą taip linksniuojamą Mėgėjų Žvejybos Tarybą (MŽT), kurie nieko geriau nesugalvoja, kaip dar kažką tam mėgėjui apriboti. Kas jiems suteikė tokią teisę man riboti, kiek aš galiu pagauti jūroje? Jūroje, kur klesti verslininkai su savo tūkstančiais tonų, o meškerėlėmis nei šimtosios dalies to neišgaudome. Sakysite – visuomenės interesas? Koks interesas konkrečiai? Kad dvidešimčiai verslininkų netrukdytų šimtai laivelių? Dvidešimt - tikrai ženkli dalis visuomenės... Koks tikslas buvo tokį draudimą uždedant? Sakysite - rūpinimasis žuvų ištekliais? Tuomet gal reikėjo siūlyti verslininkų kvotas perpus sumažinti? Visgi jos virš 4 tūkstančių tonų... Ar ne logiškiau riboti tuos, kurie 99 proc. visos žuvies sugauna. O gal tikslas buvo labai paprastas – kad parodyti, jog dar kažką daro. O kadangi kaip plėsti mėgėjišką žūklę nelabai ir įsivaizduoja – padarė kaip sugeba. Ir nemanau, kad kas nors ten pasikeis, kol nepasikeis visa Mėgėjų Žvejybos Taryba. Arba nebus įkurta alternatyvi organizacija. Iš žmonių, mėgėjus dažniau skatinančių, nei ribojančių. Ir su versline žvejyba principingiau kovojančių.

Tiek skaitant MŽT pirmininko Antano Kontauto pasisakymus, tiek kalbant telefonu su aktyviu MŽT nariu Sauliumi Mikalausku girdima viena mintis - mėgėjiška žūklė turi būti rekreacinė. Gal jie rekreaciją įsivaizduoja taip, kaip pavaizduota šioje foto? O gal yra žmonių, kurie kitaip tai įsivaizduoja? Kas jiems davė teisę primesti savo įsivaizdavimą? Gal aš džiaugiuosi 30kg pagavęs. O gal koks Vladas džiaugiasi 100kg pagavęs, Valio, jei tai neturi

įtakos žuvų gausumui. Te gaudo. Nereiks pas verslininkus pirkti.

Girdžiu nuomonių, atseit, gaudykite ir paleiskite. Pasidėkite prieš akis žuvies plaukiojamąją pūslę ir pabandykite į ją pripūsti 2 atmosferas (kad ir adata). Toks slėgis menkės pūslėje yra ištraukus ją iš dvidešimties metrų. Jai plyšta visi viduriai. Gal mes turėtume gaudyti ir žuvėdroms kilogramines menkes mėtyti? Kodėl mums uždraudė, atvykus kelis šimtus kilometrų žvejoti ilgiau nei porą valandų ar pusdienį? Būtent per tiek laiko mes pagauname tuos 15kg. Žinoma pagauna tiek tik kas gaudyti moka.

MŽT dabar skundžiasi, kad aš su savo straipsniais jiems trukdau kovoti su versline. Ką jie vadina kova? Tą metų metais trukusį vilkinimą? Ar nuolatinius ribojimus

mėgėjams? Atvirkščiai – baksnoju juos už nuolaidžiavimą verslininkams. Jie gali tai naudoti, kaip ginklą. Visuomenė spaudžia.

Ką tik seime priimtas apribojimas verslinei žūklei tinklus statyti arčiau kaip 300m nuo kranto. Kaip gražu! Matyt, kad vaikai maudydamiesi į tinklus neįpultų. Nes menkė neršia iki 5-7km. O lašišos migruoja iki 2km. Ir kai mums, mėgėjams, draudžiama net sliekutį ant kablio kabinti – verslininkai lašišas traukia tūkstančiais tonų. Tikslesnius skaičius galima rasti internete. Tikrai „principinga“ kova su verslininkais ir tikrai pateisina savo pavadinimą – MĖGĖJŲ ŽVEJYBOS TARYBA. Ir paskui dejuojame, kad menkių ir lašišų ištekliai mažėja. Kur buvo MŽT, kai matė, kad projekte tie 300m įrašyti? Greičiausiai eilinius apribojimus mėgėjams kūrė.....

Epilogas: Esu prieš dabar egzistuojančias tokias dideles baudas, žvejojant mėgėjiškos žūklės įrankiais. Esu už vieningą žalos gamtai atlyginimo sistemą tiek verslininkams tiek mėgėjams. Taip pat esu už griežtesnę verslininkų kontrolę. Be to, manau, kad povandenininkams turėtų būti leisti medžioti visuose telkiniuose, kuriuose leidžiama mėgėjiška žūklė. Tik metinis povandenininko bilietas, manau, turėtų kainuoti apie 200lt. Ir dar manau, kad dėl vieno - kito fakto mums, mėgėjams, nereiktų prarasti galvos. Ir nepradėti vidinių rietenų. Ir suvokti, kad didieji blogi darbai daromi tyliai ir tūkstančiais tonų.

Vidas Vilčinskas

